

Monika Sulik

IX LETNIA SZKOŁA MŁODYCH ANDRAGOGÓW Zielona Góra, 21-26 maja 2007 roku

„Niewiele jest rzeczy bardziej fascynujących czy kształcących niż poznawanie doświadczeń innych świadomych istot w ich ziemskiej wędrówce [...]”¹. Słowa Williama McKinleya Runyana moim zdaniem ujmują to, co najistotniejsze w spotkaniu naukowym, jakim jest Letnia Szkoła Młodych Andragogów, której IX już edycja odbyła się w maju 2007 roku na Uniwersytecie Zielonogórskim w Zielonej Górze. To właśnie wzajemne poznawanie, dzielenie się swoimi doświadczeniami naukowymi oraz wspólne odkrywanie nowych obszarów naukowej refleksji stało się istotą zainicjowanej przed 9 laty, między innymi przez prof. Józefa Kargula, Szkoły Młodych Andragogów. Organizatorami tegorocznej edycji byli: Zespół Pedagogiki Dorosłych Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk, Akademickie Towarzystwo Andragogiczne, Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu, a przede wszystkim – Zakład Animacji Kultury i Andragogiki Uniwersytetu Zielonogórskiego.

W tegorocznej Szkole Andragogów wzięli udział przedstawiciele Uniwersytetu Zielonogórskiego, Dolnośląskiej Szkoły Wyższej we Wrocławiu, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Uniwersytetu Łódzkiego, Uniwersytetu Opolskiego, Uniwersytetu Śląskiego, Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi, Wyższej Szkoły Humanistyczno-Ekonomicznej w Brzegu, Państwowego Instytutu Badawczego w Radomiu, Górnośląskiej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Mysłowicach oraz Wyższej Szkoły Kupieckiej w Łodzi.

Uroczystego i oficjalnego otwarcia IX Letniej Szkoły Młodych Andragogów dokonali: Prodziekan Wydziału Nauk Pedagogicznych i Społecznych Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr hab. Ryszard Asienkiewicz oraz Prorektor Dolnośląskiej Szkoły Wyższej we Wrocławiu prof. dr hab. Bogusława Dorota Gołębnik, która wygłosiła również wykład inauguracyjny zatytułowany: „Pedeutologia i/a andragogika. Konwersacja w „dobrym” towarzystwie”. Profesor B.D. Gołębnik w swym wystąpieniu ukazała tematykę szkoły w „lustrze peudeutologicznym” oraz skłoniła uczestników wykładu do refleksji nad tym „kim jest, kim może być” oraz „kim powinien być

¹ W. McKinley Runyan, *Historie życia a psychobiografia*, Warszawa 1992, s. 9.

nauczyciel”. Autorka podjęła również kwestie związane z edukacją profesjonalną nauczycieli akademickich oraz nauczaniem pedeutologii w szkołach wyższych. Wykład prof. B.D. Gołębiak zainspirował uczestników do ożywionej dyskusji, dobrą tradycją Szkoły Młodych Andragogów jest bowiem to, że po wygłoszonych wykładach czy referatach jest czas na zadawanie pytań autorom wystąpień oraz wspólną refleksję czy też wzajemne dzielenie się uwagami związanymi z podejmowanym tematem. Warto przypomnieć, że zielonogórska Szkoła to przede wszystkim miejsce spotkań młodych adeptów nauki – andragogów, którzy stawiają pierwsze kroki w poznaniu naukowym, ze znakomitymi osobowościami, jakimi są wybitni profesorowie, humaniści, których dorobek naukowy oraz autorytet budzi powszechny szacunek i uznanie.

Kolejnym ważnym wydarzeniem, do którego doszło pierwszego dnia Szkoły, było spotkanie autorskie z prof. dr hab. Beatą Sierocką (Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu), która, określając siebie jako „dobry casus andragogiczny”, ukazała, „jak pytanie o szeroko rozumiane wychowanie inspirowało jej drogę intelektualną, zawodową”. Hasłem inspirującym dla prof. B. Sierockiej, było sformułowane przez Teodora Adorno zagadnienie dotyczące prawomocności wychowania oraz edukacji po Holocauście i Oświęcimiu. Filozoficzne rozważania Autorki skłoniły uczestników Szkoły do dyskusji, podczas której nastąpiła wymiana osobistych refleksji związanych z podejmowanym zagadnieniem.

Spotkanie autorskie z prof. dr hab. Elżbietą Kowalską-Dubas (Uniwersytet Łódzki) to jeszcze jedno ważne naukowo wydarzenie, do którego doszło pierwszego dnia zielonogórskiej Szkoły. Profesor E. Kowalska-Dubas przedstawiła problematykę samotności jako temat niezwykle inspirujący oraz ukazała rezultaty swych naukowych poszukiwań dotyczących istoty samotności. Samotność w interdyscyplinarnych rozważaniach Autorki została ukazana jako zjawisko powszechne, ponadczasowe, ponadkulturowe i ahisteryczne, a jednocześnie niezwykle zindywidualizowane. Profesor E. Kowalska-Dubas w swych rozważaniach zwróciła uwagę na związek samotności z wychowaniem oraz negatywną postać samotności, jaką jest osamotnienie.

Po spotkaniach autorskich z wybitnymi przedstawicielkami nauki nadszedł czas na przedstawienie obszarów zainteresowań naukowo-badawczych początkujących adeptów andragogiki, wystąpienia uczestników są bowiem stałym punktem w programie Szkoły. Jest to wyjątkowa i niepowtarzalna okazja, by zaprezentować swoje dociekania naukowe oraz ukazać osobistą perspektywę postrzegania wybranej problematyki. Najcenniejsza, w tej stresującej dla młodych andragogów sytuacji, zdaje się być nie tylko serdeczna i przyjazna atmosfera towarzysząca ich wystąpieniom, ale przede wszystkim wsparcie merytoryczne oraz konstruktywna krytyka, na którą mogą liczyć.

Jako pierwsza zaprezentowała się dr Joanna Stelmaszczyk (Uniwersytet Łódzki), która, zadając pytanie „Co to znaczy być Polką?”, podjęła kwestię tożsamości naro-

dowej polskich kobiet po 50. roku życia. Wystąpienie J. Stelmaszczyk było wynikiem analizy materiału badawczego zebranego podczas przeprowadzonych przez Autorkę warsztatów biograficznych.

Kolejne wystąpienie, dr Moniki Sulik (Uniwersytet Śląski), dotyczyło „Kontekstów rozwoju naukowego kobiet”, które autorka przedstawiła na podstawie wyników badań jakościowych. Monika Sulik ukazała rozwój naukowy kobiet realizujących się naukowo w kilku kontekstach „spójności i czasu”, „przeszkód, trudności i wątpliwości”, „codzienności” oraz „tego, co nieuchwytnie”.

Pierwszy dzień andragogicznych „zmagania” zakończyła mgr Katarzyna Wypiorczyk-Przygoda (Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi), prezentując w swym wystąpieniu „doświadczenia biograficzne absolwentek prywatnego gimnazjum i liceum im. Heleny Miklaszewskiej w Łodzi”. Wystąpienie to było dla słuchaczy swobodnym wehikułem czasu, pozwalającym przenieść się wraz z narratorkami opowieści do czasów ich wczesnej młodości i pierwszych doświadczeń edukacyjnych.

Tak minął pierwszy dzień spotkania młodych andragogów w ramach IX Letniej Szkoły. Nie sposób w tym miejscu nie zauważyć, że był to dzień wyjątkowo „kobiecy” – to właśnie z kobiecymi autorytetami uczestnicy odbyli zajmujące spotkania autorskie, z kolei w wystąpieniach młodych adeptek nauki prym wiodła tematyka kobieca i feminologiczna.

Kolejny dzień „andragogicznych rozważań” rozpoczęła swym wystąpieniem prof. dr hab. Olga Czerniawska, której opieki merytorycznej oraz inspirującej obecności uczestnicy Letniej Szkoły Młodych Andragogów doświadczają od początków trwania Szkoły. Profesor O. Czerniawska podjęła w swym wystąpieniu niezwykle frapującą kwestię tego, „co we współczesnej andragogice i gerontologii jest ważne, a co najważniejsze”. Autorka wyodrębniła główne obszary andragogiczno-gerontologicznych dociekań, do których zaliczyła problematykę związaną z dorosłością oraz rytuałem jej osiągnięcia, problematykę edukacji dorosłych, edukacji permanentnej oraz instytucji oświaty dorosłych, problematykę cielesności, a także kwestie związane z rozwojem nurtu biograficznego, ze szczególnym uwzględnieniem dylematów pamięci.

Następnie młodzi andragodzy uczestniczyli w spotkaniu autorskim z prof. dr hab. Mieczysławem Malewskim (Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu); spotkanie to przebiegało pod hasłem „Paradygmatyczna zmiana w teorii edukacji dorosłych”. Autor – w swym zajmującym wystąpieniu – ukazał skutki paradygmatycznej, a jednocześnie fundamentalnej zmiany w andragogice, związanej z przejściem od uczenia się w sensie reaktywnym do uczenia się podmiotowego. Mieczysław Malewski postawił hipotezę, że oto żyjemy w świecie końca epistemologii, a wiedza nie jest nam już do niczego potrzebna – potrzebujemy informacji. W konkluzji Autor stwierdził, że w związku z przedstawioną wcześniej hipotezą, należałoby zredefiniować rolę i funkcje instytucji

zajmujących się edukacją, które to instytucje powinny zająć się kształceniem aparatu percepcyjno-poznawczego u ludzi oraz uczeniem technologii informacji („uczenie się życia z informacją i w informacji”).

Drugiego dnia, w ramach wystąpień uczestników, swe rozważania zaprezentował mgr Łukasz Hajduk (Uniwersytet Jagielloński) w referacie pt. „Edukacyjne uwarunkowania rozwoju regionalnego”. Autor podjął próbę analizy strategii rozwojowych kraju i województwa małopolskiego, ukazał odniesienia edukacyjne owych strategii oraz przedstawił swój projekt badawczy związany z konfrontowaniem przedstawionych strategii z rzeczywistością.

Kolejnym ważnym punktem – mającym już swoją ugruntowaną pozycję w programie Szkoły Młodych Andragogów – są gry symulacyjne opracowywane pod kierownictwem naukowym prof. Józefa Kargula. Osoby, które miały okazję uczestniczyć w zajęciach symulacyjnych w poprzednich latach i doświadczyły tego, jak wyjątkowe to zajęcia, z niecierpliwością oczekiwały tegorocznych gier. Nie sposób bowiem przecenić wartości i znaczenia ćwiczeń symulacyjnych, dzięki którym andragodzy mogą rozwinąć swe umiejętności i kompetencje naukowe. W tym roku odbyły się dwie gry symulacyjne, które były nie tylko szansą samorozwoju, ale również – ze względu na swój kameralny charakter – pozwoliły uczestnikom Szkoły na bliższe, wzajemne poznanie się. Pierwsza gra symulacyjna była związana z posiedzeniem „Rady Naukowej Instytutu Nauk Bardzo Ważnych Uniwersytetu X”, w związku z podziałem środków finansowych Instytutu. Uczestnicy zostali poinformowani w instrukcji, że Rada Instytutu w ramach badań własnych ma do dyspozycji określone środki finansowe, które – zgodnie z algorytmem obowiązującym na uczelni – powinny być wydane na jednorodne przedsięwzięcie. Zadaniem uczestników gry było podjęcie oraz uzasadnienie decyzji, który spośród z trzech wniosków (dotyczących różnych przedsięwzięć badawczych, a złożonych przez profesorów, doktora i magistrów) jest najbardziej obiecujący i w związku z tym zostanie dofinansowany. Jak się okazało podczas podsumowania gry, wszystkie grupy uczestniczące w symulacji postawiły na rozwój młodej kadry naukowej.

„Posiedzenie zespołu redakcyjnego czasopisma pedagogicznego” było tematem kolejnej gry symulacyjnej. Zadanie uczestników było związane z oceną tekstu naukowego nadesłanego do kwartalnika naukowego o wysokiej randze oraz podjęcie decyzji dotyczącej publikacji tekstu i jej uzasadnienie. Rolę i znaczenie tego rodzaju gry symulacyjnej uczestnicy Letniej Szkoły Młodych Andragogów dostrzegają już od kilku lat, pomaga ona bowiem młodym andragogom poznać wyznaczniki dobrego tekstu naukowego, co niewątpliwie jest niezwykle ważne dla każdego początkującego naukowca. Tę wiedzę młodzi badacze mają szansę wykorzystać w praktyce, gdyż tradycją Szkoły jest coroczne wydawanie publikacji pt. *Dyskursy młodych andragogów*, która stanowi pokłosie wspólnych zmagania z andragogiką. Warto również wspomnieć, że *Dyskursy*

ofiarowywane są jako swoisty upominek oraz dowód naukowej aktywności młodych andragogów wszystkim profesorom, którzy zaszczycają Szkołę swoją obecnością.

Nie sposób nie wspomnieć o jeszcze jednym i choć mniej oficjalnym, to jednak niezwykle ważnym wydarzeniu, do którego doszło drugiego dnia, a właściwie drugiego wieczoru trwania Szkoły. Był to studencki występ kabaretowy „o sztuce o mało co teatralnej, wystawianej raz na siedem lat” (jak na afiszu zapewniali twórcy) według tekstu autorstwa Władysława Sikory, pt. *Law Law Law* – występ z ogromnym przejęciem i zapartym tchem w piersiach obejrzeni niemal wszyscy młodzi andragodzy. Przedstawiona sztuka, ze względu na swój niepowtarzalny charakter i specyficzny klimat, przyczynia się do „wzrost stężenia poziomu endorfiny” u młodych naukowców, co – śmiem twierdzić – mogło mieć wpływ na dalszy przebieg konferencji.

Kolejny, trzeci już dzień zielonogórskiej Szkoły, rozpoczął się od spotkania autorskiego z prof. dr hab. Tadeuszem Aleksandrem (Uniwersytet Jagielloński), który w wystąpieniu pt. „Instytucje oświaty dorosłych w Polsce” przedstawił komunikat na temat stanu instytucji oświaty dorosłych w Polsce. Autor przedstawił główne instytucje zajmujące się oświatą dorosłych w Polsce oraz zwrócił uwagę na wielość organizatorów prowadzących edukację dorosłych. Profesor omówił również zalety i wady takiego stanu rzeczy.

Po wykładzie prof. T. Aleksandra nadszedł czas na wystąpienia uczestników. Jako pierwsza głos zabrała mgr Joanna Surlejewska (Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi), prezentując wystąpienie pt. „Przygotowanie prowadzących rodzinne domy dziecka jako wyzwanie edukacji dorosłych”. Autorka ukazała rolę i znaczenie wsparcia rodziców zastępczych w pełnionej przez nich roli jako wyzwanie edukacji permanentnej. Z kolei mgr Joanna Kłodkowska (Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu) w wystąpieniu zatytułowanym „Metoda etnograficzna jako perspektywa poznawania niektórych zjawisk pedagogicznych”, ukazała ewolucję metody etnograficznej oraz wykorzystanie jej w badaniach pedagogicznych. Choć głównym zamiarem Autorki było ukazanie perspektywy badawczej nazywanej etnopedagogiką, to równie interesujące okazały się inspiracje badawcze, które przedstawiła. Kolejnym wystąpieniem w ramach autoprezentacji uczestników był referat mgr Magdaleny Czubał (Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu). Autorka podejmując temat „Uczenie się przez działanie w środowisku pracy”, skupiła się na strategii uczenia się przez działanie oraz ukazała jak może przebiegać uczenie się w środowisku pracy. Następną uczestniczką zielonogórskiej Szkoły była mgr Ewa Trębińska-Szumigraj (Uniwersytet Zielonogórski), która w wystąpieniu pt. „Modyfikacja postaw jako sposób radzenia sobie matek z narkomanią dziecka” przedstawiła swe dociekania badawcze. Autorka w niezwykle interesujący sposób ukazała sposoby radzenia sobie matek dzieci sięgających po narkotyki.

Kolejnym punktem programu przewidzianym na środę, było spotkanie autorskie z prof. dr. hab. Bogdanem Idzikowskim (Uniwersytet Zielonogórski), który w wystąpieniu pt. „Dekonstrukcja i rekonstrukcja pojęcia »czas wolny« w społeczeństwach transformacji”, przedstawił genezę i wyodrębnienie pojęcia „czas wolny”. Autor dokonał również próby dekonstrukcji pojęcia czasu wolnego z punktu widzenia pedagogiki krytycznej oraz próbę rekonstrukcji tegoż pojęcia z perspektywy pedagogiki emancypacyjnej.

W popołudniowych wystąpieniach uczestników jako pierwsza głos zabrała dr Alicja Czerkawska (Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu), która w referacie zatytułowanym „Szkoleniowcy iluzjoniści – niepokojące praktyki w poradnictwie zawodowym” opowiedziała, w jaki sposób osobiście „doświadczyła iluzji”, uczestnicząc w szkoleniu przeznaczonym dla doradców zawodowych; szkolenie to było związane z posługiwaniem się w praktyce poradniczej narzędziami takimi, jak Kwestionariusz Uzdolnień Przedsiębiorczych oraz Miasteczko Zainteresowań Zawodowych. Z kolei dr Bogusław Dziadzia (Uniwersytet Śląski – filia w Cieszynie) w wystąpieniu pt. „Media masowe a wyzwania edukacji prozdrowotnej” rozważał kwestię wpływu mediów na wiedzę o zdrowiu u osób starszych oraz podjął próbę ukazania mechanizmów marketingowych stosowanych przez media wobec osób w jesieni życia.

Kolejny już dzień trwania Szkoły (czwartek) był związany ze stałym punktem programu Szkoły Młodych Andragogów, którym są wyjazdy do Niemiec w celu zapoznania się z tamtejszymi instytucjami oświatowymi oraz społeczno-kulturalnymi. Tegoroczni uczestnicy mieli okazję bliżej poznać Centrum Koordynacyjne „Zukunft im Zentrum” w Berlinie. W spotkaniu z młodymi andragogami uczestniczyli: Frank Schröder (stały pracownik Centrum), dr Helga Stock (Uniwersytet Humboldta) oraz Inga Börjesson. „Zukunft im Zentrum” jest firmą prywatną, realizującą projekty edukacyjne i zawodowe skierowane do osób bezrobotnych i emigrantów. Firma działa od 15 lat, zatrudnia 40 pracowników i współpracuje z niemal wszystkimi instytucjami edukacji dorosłych w Berlinie. Warto zaznaczyć, że jednym z głównych celów działania „Zukunft im Zentrum” jest propagowanie refleksyjnego spojrzenia na edukację, na swoje „uczenie się” oraz na „nauczanie innych”. Nie sposób nie zauważyć, że spotkanie to, poza wartością poznawczą, było dla początkujących badaczy-naukowców okazją do porównania rodzimych rozwiązań edukacyjnych z rozwiązaniami sąsiadów oraz do zaczerpnięcia wartościowych inspiracji o charakterze naukowym. Wyjazd do Berlina był również „chwilą wytchnienia” po trzydniowym, intensywnym wysiłku intelektualnym.

Zrelaksowani, zregenerowani młodzi andragodzy z nowym potencjałem intelektualnym rozpoczęli kolejny, ostatni już dzień Szkoły, uczestnicząc w spotkaniu autorskim z prof. dr hab. Zenonem Jasińskim (Uniwersytet Opolski). Autor przedstawił niezwykle interesujący wykład pt. „Oświata dorosłych i edukacja wielokulturowa z perspektywy

zaolziańskiej i europejskiej”. W wystąpieniu prof. Z. Jasiński zwrócił uwagę na modele rozwiązywania problemów etnicznych, przedstawił opisowe modele społeczeństw wielokulturowych oraz ukazał modele polityki oświatowej w stosunku do grup etnicznych, ze szczególnym uwzględnieniem Zaolzia.

Wreszcie przyszedł czas na długo oczekiwane przez uczestników zielonogórskiej szkoły spotkanie autorskie z głównym jej inicjatorem oraz kierownikiem naukowym, prof. dr. hab. Józefem Kargulem (Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu). Józef Kargul w wystąpieniu zatytułowanym „Spotkanie międzykulturowe jako doświadczenie biograficzne”, przedstawił raport z polsko-niemieckich badań o charakterze interpretacyjno-definitywnym. Profesor ukazał problemy, na które natykali się współpracujący niemieccy oraz polscy organizatorzy życia kulturalnego. Autor w swym wystąpieniu skłonił także młodych naukowców do refleksji dotyczącej współpracy praktyków z teoretykami.

Po spotkaniach autorskich z Profesorami przyszedł czas na ostatnie już podczas tegorocznej edycji wystąpienia uczestników. I tak mgr Magdalena Wnuk (Wyższa Szkoła Humanistyczno-Ekonomiczna w Brzegu) w referacie zatytułowanym „Warsztaty andragogiczne jako forma edukacji w późnej dorosłości”, zaprezentowała osobiste doświadczenia związane z jej współpracą z Uniwersytetami Trzeciego Wieku w Brzegu i we Wrocławiu. Autorka podzieliła się swoimi spostrzeżeniami dotyczącymi warsztatów, które przeprowadziła we wspomnianych placówkach i podkreśliła znaczenie tych zajęć dla jej osobistego rozwoju. Z kolei mgr Aneta Słowik (Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu) w wystąpieniu pt. „Interkulturowa sytuacja poradnicza” ukazała sytuację poradniczą w kontekście interkulturowym. Autorka zwróciła uwagę na to, że zarówno doradca, jak i klient mają „swoją kulturę”, oraz posługują się określonymi „kodami kulturowymi”, a spotkanie tych dwóch „różnych światów” może zainicjować powstanie „kolejnego świata”.

Tak dobiegło końca spotkanie młodych naukowców w ramach IX Letniej Szkoły Młodych Andragogów i po oficjalnym zakończeniu oraz złożeniu podziękowań organizatorom oraz uczestnikom tego wyjątkowego przedsięwzięcia, z głowami pełnymi naukowych wrażeń i inspiracji wyruszyliśmy do domu.

Podsumowując to sprawozdanie, nie sposób mi nie odnieść się do osobistych doświadczeń związanych z uczestnictwem zarówno w tegorocznej edycji Szkoły, jak i w kilku poprzednich. Z pewnością jest to wyjątkowe i niecodzienne doświadczenie, na które składa się z jednej strony możliwość osobistego kontaktu z wybitnymi humanistami i autorytetami z obszaru szeroko rozumianej edukacji dorosłych, a z drugiej – szansa, by w kompetentnym, a przy tym serdecznym i przyjaźnie nastawionym gronie, przedstawić swoje dociekania badawcze. To niecodzienna możliwość, by wziąć udział w naukowej dyskusji, poznać różne perspektywy postrzegania zjawisk czy problemów,

które nas interesują, lub poznać nowe. Pamiętam, że gdy pierwszy raz uczestniczyłam w Szkole, zastanawiałam się nad tym, kogo tam spotkam i jak będzie wyglądał mój tydzień spędzony „w tym naukowym towarzystwie”. Bardzo dobrze pamiętam też lęk, który towarzyszył mi przed pierwszym wystąpieniem. W głowie miałam wtedy tylko jedną myśl „żeby jakoś przetrwać”. Tymczasem okazało się, że Letnia Szkoła Młodych Andragogów była i jest dla mnie wyjątkowym i niezwykle budującym spotkaniem, na które czekam co roku z wielką niecierpliwością i nadzieją na wspólne odkrywanie nowych horyzontów.

**THE 9th SUMMER SCHOOL FOR YOUNG ADULT EDUCATION
RESEARCHERS ZIELONA GÓRA, MAY 21-26 2007**

S u m m a r y

The aim of the author is to present a report on her involvement in The Summer School for Young Adult Education Researchers, an academic project which has gained a stable position in the calendar of academic events. The report outlines the contents of the 9th edition of the Summer School organized in Zielona Góra which was abundant in significant academic events, including the presentation prepared by both experienced researchers as well as younger academics. Academic debates, lectures, simulations as well as a study visit in Berlin constituted the major points in the program of The School for Young Adult Education Researchers. This exceptional encounter of young researchers and professors, authorities in the field of adult education resulted in the publication entitled *The Debate of Young Adult Education Researchers*.